

A World Wide Fund for Nature European Policy Programme által 2004. június 30-án az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(T-264/04. sz. ügy)

(2004/C 262/58)

(Az eljárás nyelve: angol)

A World Wide Fund for Nature European Policy Programme, székhely: Brüsszel, Belgium, képviseli Ms. R. Haynes, ügyvéd, 2004. június 30-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a Tanács megtámadott 2004. április 30-i határozatát, azzal az indokkal, hogy a Tanács elutasította annak a dokumentumnak a közzétételét, amelyet a felperesi kérelem tekintetében relevánsnak nyilvánított.

Jogalapok és fontosabb érvek:

2004. február 23-án kelt levelében a felperes az 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ (HL L 145., 2001.5.31., 43–48. o.) 6. cikkével összhangban a Tanácshoz fordult, és tájékoztatást kért az EK 133. cikke alapján létrehozott bizottság 2003. december 19-i küldöttgyűlésének napirendjén szereplő, „WTO – Fenntarthatóság és Kereskedelem Cancún után” című napirendi kérdés tekintetében. 2004. március 17-én kelt levelében a Tanács a felperes kérelmével kapcsolatban közölte, hogy megtalálta a Bizottságnak a Cancún-i konferenciát követő időszakra vonatkozó kérdések széles körét tartalmazó egyik feljegyzését, amelynek közzétételét azonban megtagadja azzal az indokkal, hogy a közzététel hátrányosan befolyásolná az Európai Unió kereskedelmi érdekeit, és sérelmes lenne a harmadik országokkal fennálló kereskedelmi kapcsolatokra nézve. Továbbá tájékoztatta a felperest, hogy a bizottság küldöttgyűléseiről nem készültek jegyzőkönyvek.

A felperes 2004. április 5-én megerősítő kérelmet nyújtott be az 1049/2001/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban. Megtámadott határozatában a Tanács a korábban megjelölt indokok alapján fenntartotta elutasítását.

A megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztásaként a felperes fenntartja, hogy a Tanács tévedett a releváns információ minősített mivoltának felmérésekor, nem támasztotta alá megfelelő indokokkal az elutasítását

és nem alkalmazta megfelelően az arányosság elvét a részleges közzététel lehetőségének mérlegelésekor.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről.

A Bic Deutschland GmbH & Co OHG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 1-jén benyújtott kereset

(T-270/04. sz. ügy)

(2004/C 262/59)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Bic Deutschland GmbH & Co OHG, székhely: Eschborn (Németország), képviseli: Dominique Voillemot, ügyvéd, 2004. július 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának 2004. május 3-i határozatát, melyben a Bizottság a felperest a Tipp-Ex társaságra 1987. július 10-i határozatával kiszabott bírság és annak 2004. május 28-ig számított kamatai megfizetésére, valamint a Deutschland Bank AG Frankfurt am Main által nyújtott bankgarancia végrehajtására kötelezi;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes társaság a Tipp-Ex társaság jogutódja, miután azt 1997. január 1-jén a később belső átszervezésre került BIC csoport megvásárolta. A Tipp-Ex társaság annak az 1987. július 10-i 87/406/EGK határozatnak a címzettje, amelyben a Bizottság a társaságot a versenyjogi szabályok megsértése miatt 400 000 ECU bírság megfizetésére kötelezte.

A Tipp-Ex a határozat ellen keresetet nyújtott be, és egy első felszólításra fizető bankgaranciát kötött, amely a bírság és 8 % kamat megfizetését biztosította. A gyakorlat alapján ezt a garanciát csak a Bizottság írásbeli felszólítását követően fizetik ki, melyhez egyben a Bíróság ítéletének hiteles másolatát is mellékeli. A Bíróság 1990. február 8-án ⁽¹⁾ elutasította a Tipp-Ex keresetét, és megerősítette a Bizottság 1987. július 10-i határozatát.

Így tehát a Bizottság csak 2004. február 12-i levelében kötelezte a BIC-et 923 747,94 euró megfizetésére, mely tartalmazza a 400 000 eurós bírságot és annak kamatait is (523 747,94 euró).

A felperes és a Bizottság közötti levélváltást követően a Bizottság megtámadott határozatában a BIC érvelését elsősorban a 2988/74 ⁽²⁾ rendelet 4. cikk (1) bekezdése szerinti elévülési szabály alapján utasította el, és előírta a bírság végösszegének megfizetését (931 726,02 euró).